

РЕШЕНИЕ

№ 2746

гр. София, 24.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав,
в публично заседание на 28.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **1602** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище [населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ № РО – 52 от 25.01.2013 г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване”, с което се потвърждава Разпореждане № 3604 от 11.12.2012г. на ръководител на „Контрол на разходите на ДОО” за събиране на сумата по ревизионен акт за начет в размер на 681.80 лв. главница и 108.04 лв. лихва за забава във връзка с изплатена пенсия на Н. Т. Н., ЕГН [ЕГН], починал през м.ноември 2011г. Твърди се в жалбата, че обжалваното решение е незаконосъобразно като постановено при неправилно приложение на закона. Жалбоподателят поддържа, че в разпоредбите на чл.69 и чл.70 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) са уредени случаи на връщане на неправилно преведена сума (вкл. в случай на смърт на лицето) само в случаите, че има наличност по сметката или банката е била уведомена предварително. Поддържа, че между страните е сключен валиден и действащ договор от 18.05.2006г., чиито разпоредби съответстват на НПОС. В случая, банката е получила уведомление от С. на 02.05.2012г. за възстановяване на неправилно преведени суми за периода м.декември 2011г. – м.май 2012г. в размер на 1023.72 лв. Към 21.04.2012г. наличността по сметката на Н. Т. Н. е била в размер на 171.30 лв., която сума е била отнесена за погасяване на потребителски кредит в размер на 126.16 лв. главница, 8.98 лв. лихва и 36.16 лв. такси закъснение. На

основание чл.70, ал.2 НПОС тези погашения били законосъобразни, като извършени преди полученото на 02.05.2012г. уведомление от териториалното поделение на НОИ. Банката е възстановила наличността по сметката на починалия пенсионер след датата на полученото от С. уведомление, т.е. за м.май 2012г. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение № РО - 52 от 25.01.2013г. на директора на СУ“СО“, като присъди направените по делото разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът директор на Столично управление „Социално осигуряване“ оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Банка Д. – ЕАД е сключил договор с НОИ на 18.05.2006г., с който се уреждат взаимоотношенията на страните във връзка с изплащането на пенсии на желаещите лица по разплащателни (текущи), влогови и картови сметки, открити в Банка Д.-ЕАД. Този договор е валиден съгласно чл.9, ал.2 от същия, доколкото автоматично подновява действието си всяка година, при условие, че нито една от страните не е изявила желание той да бъде прекратен 15 дни преди изтичане на срока му. Доказателства за прекратяване действието на договора не са представени.

С уведомително писмо изх.№ДП-4844 от 02.05.2012г. директорът на С. уведомява [фирма] за възстановяване на неправилно преведени суми за периода м.декември 2011г. – м.май 2012г. в общ размер на 1023.72 лв. на пенсионера Н. Т. Н.. Жалбоподателят не възразява, че е получил писмото на 02.05.2012г. Установява се от удостоверение за наследници № 001631 от 12.06.2012г. на СО –район „Л.“, че Н. Т. Н., ЕГН [ЕГН] е починал на 22.11.2011г. С отговор от 02.10.2012г. банката посочва, че за периода от 01.12.2011г. до 31.05.2012г. сума в размер на 677.60 лв. е отишла за погасяване на дължим кредит на клиента, като в банката не е постъпвала информация от наследниците на починалото лице.

На основание чл.107 от КСО и заповед № Р-4314 от 27.11.2012г. на Директора на Дирекция „К.“ е извършена частична финансова ревизия по разходите на държавно обществено осигуряване на [фирма]. Вследствие на тази ревизия е съставен акт за начет на основание чл.110, ал.1 от КСО за причинени щети на държавното обществено осигуряване от неоснователно изплатена пенсия на Н. Т. Н. с ЕГН [ЕГН], починал през м.11.2011г., удостоверено с акт за смърт №0412/20.04.2012г., в размер на 681, 80 лв. – главница, 108,04 лв. – лихви, общо – 789,84 лв. Въз основа на този акт директорът на Дирекция „К.“ е издал разпореждане №3604 от 11.12.2012г. за внасяне на установените суми по начета.

С жалба вх. №17-87-3 от 27.12.2012г. [фирма] възразява срещу издаденото разпореждане № 3604 от 11.12.2012г. по ревизионния акт за начет за неоснователно получена пенсия.

Постановено е оспореното в настоящето съдебно производство решение № РО – 52 от 25.01.2012г. на директора на С., с което жалбата е отхвърлена като неоснователна и се потвърждава разпореждане № 3604 от 11.12.2012г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО. В мотивите си административният

орган изтъква, че сумите за пенсии за месеците декември 2011г., януари, февруари, март, април и май 2012г. са преведени по сметката на лицето в [фирма] при отпаднало правно основание, поради смъртта му. Следователно тази сума не може да послужи за погасяване на кредит на пенсионера. Твърди се, че е налице хипотезата на чл. 114, ал.5 от КСО, където жалбоподателят се явява юридическо лице, което следва да възстанови сумата от 681, 80 лв. със законната лихва за причинени вреди на ДОО. Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 28.01.2013г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство вх.№ 17-87-1/08.02.2013 г. е подадена в срока по чл.118, ал.1 КСО, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт съгласно чл.118, ал.1 КСО, поради което съдът намира същата за ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество и при гореустановената фактическа обстановка съдът намира от правна страна жалбата за ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

Между страните няма спор за факти. Спорът е изцяло правен относно приложението на чл.70 КСО във връзка със смъртта на Н. Т. Н., починал на 22.11.2011г. Няма спор, че след датата на смъртта до м.май 2012г. по сметката на пенсионера в [фирма] са постъпвали суми за изплатена пенсия. Териториалното поделение на НОИ е уведомило [фирма] с писмо от 02.05.2012г. за възстановяване на неоснователно изплатените средства в периода м.декември 2011г. – м.май 2012г. Банката възстановила сумата, която е преведена след получаването на писмото от 02.05.2012г.

Ответникът не възразява, че на наследниците на починалото лице не е издавано уведомление по чл.70, ал.1 НПОС, в което да е вписан размер на неправилно преведена в полза на починалото лице сума, която банката следва да възстанови. Предпоставките за приложение на хипотезата на чл.70, ал.2 НПОС са две и съобразно използвания съюз „и” законодателят е предвидил кумулативното им наличие: преведени суми за пенсията след месеца, през който е починал пенсионерът и уведомяване на банката от Териториалното поделение на НОИ за смъртта на титуляря на сметката. В случая преди датата на уведомяването от страна на С. с писмо от 02.05.2012г., което уведомяване дори не е направено във формата по чл.6 от действащия между страните договор, за банката не е налице задължение за възстановяване на неправилно преведени суми поради липса на една от кумулативните предпоставки по чл.70, ал.2 НПОС – липса на уведомяване от страна на ТП на НОИ.

В случая са неотносими и съответно неприложими нормите на чл.74 НПОС или чл.114, ал.5 КСО, на които се позовава ответникът в оспореното приложение. За банката не е налице задължение да не заверява сметката на лицето, тъй като не разполага с данни, че пенсионерът е починал по смисъла на чл.74, ал.1, т.1 НПОС, не е подадено заявление от пенсионера по чл.74, ал.1, т.2 НПОС, нито е налице нареждане от ТП на Н. по смисъла на чл.74, ал.1, т.3 НПОС.

Неприложима е разпоредбата на чл.114 КСО, която урежда хипотези на възстановяване на суми за осигурителни плащания, тъй като банката не е титуляр на тези суми. Видно от редакцията на нормата, същата касае суми,

които са получени от титулярите на сметките, а в случай на смърт и доколкото се касае за имуществени правоотношения, които са наследими, претенциите за неоснователно получени суми следва да се насочат към наследниците. Именно наследниците визира нормата на чл.114, ал.5 КСО, които могат да бъдат наследници по закон или по завещание. Нормата на чл.114, ал.5 КСО визира суми, които са изплатени след смъртта на пенсионера – те се събират от лицето, което е получило сумите, или солидарно от наследниците. В случая банката е разпределяла суми по силата на договор за банков кредит с починалия пенсионер. Правоотношенията между банката и починалото лице са договорни правоотношения, които не се регулират от нормите на КСО. Правоотношенията на между ТП на НОИ и банката се регулират единствено от нормата на чл.70, ал.2 НПОС – банката дължи възстановяване на неправилно преведените суми единствено след уведомяване от страна на НОИ. След като в случая такова уведомяване е направено на 02.05.2012г., банката дължи възстановяване на сумите, преведени след уведомяването.

Дори да се поддържа тезата, че банката е задължено лице по чл.114, ал.5 КСО (лице, което е получило суми от сметката на пенсионера), то правоотношенията му със съответното ТП на НОИ и банката са договорни правоотношения по силата на договор от 18.05.2006г. Т.е. хипотезата на чл.114, ал.5 КСО визира случаи на извъндоговорни правоотношения за неоснователно обогатяване. Докато в случая правоотношенията между страните са договорни и се уреждат от сключения договор от 18.05.2006г. Съобразно чл. 6 и чл.7 от същия договор банката се уведомява за недължимо преведени суми от ТП на НОИ чрез образец УП-10 – Приложение №4 или чрез уведомление по чл.70 НПОС. Банката възстановява на съответното ТП на НОИ недължимо преведената пенсия по силата на получено уведомление по чл.6 от договора. Съгласно чл.7, ал.3 от договора банката възстановява суми от недължимо преведена пенсия след получаване на уведомление. В случая С. не е изпратило на жалбоподателя уведомление за смъртта на пенсионера - образец УП-10 – Приложение №4. Изпратено е уведомление от 02.05.2012г. за връщане на неоснователно преведени суми. След получаване на уведомлението за смъртта на пенсионера и съобразно задълженията си по чл.70, ал.2 НПОС и чл.7, ал.3 от договора, банката е възстановила преведените суми (за май 2012г.).

По изложените съображения и като е разпоредил възстановяване на преведените суми за периода м.декември 2011г. – април 2012г. административният орган е постановил оспорения акт при неправилно приложение на закона. На основание чл.172, ал.1 АПК същият следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 50 лв. държавна такса и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.8, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на „Банка Д.“ - ЕАД със седалище [населено място], [улица] РЕШЕНИЕ № РО -52 от 11.12.2012 г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване“, с което се потвърждава Разпореждане № 3604 от 11.12.12г. за внасяне на сумата по Ревизионен акт за начет за извършена частична финансова ревизия по разходите на ДОО пореден № Р-4314 в СУ“СО“ от 27.11.2012 г.

ОСЪЖДА Столично управление „Социално осигуряване“ да заплати на „Банка Д.“ - ЕАД със седалище [населено място], [улица] на основание чл.143, ал.1 АПК разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: